

Fortræd. Vil man gavne Publikum, kunde man føje til, at Klienten har Ret til at indanke Salærspørgsmaalet for Sagfører-raadet, og hvis han ikke føler sig tilfreds ved dettes Afgørelse, har han Ret til derfra at bringe det for Domstolene, medens derimod Sagføreren skulde være bunden ved Sagførerraadets Afgørelse.

Jeg skal afvente, hvad den højtærede Minister siger om mit Forslag, men skal altsaa fraraade at stemme for de øvrige Ændringsforslag.

Justitsministeren (Alberti): Lige overfor det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) med 14 andre Medlemmer, skal jeg udtale, at jeg i og for sig ikke tror, at Forslaget er nødvendigt. Jeg tror, det vil vise sig, at den Affattelse, Lovforslaget paa dette Punkt har, er fuldkommen tilstrækkelig og forsvarlig. Paa den anden Side har jeg heller ikke nogen særlig Realitetsindvending mod Forslaget, men skal dog, da jeg ikke anser det for nogen nødvendig Forandring, fraraade det i alt Fald paa dette Tidspunkt. Derimod skal jeg intet have imod, for saa vidt Forslaget tages tilbage, og det senere bliver optaget i Fællesudvalget, og der skulde vise sig Stemning for det, da at fravige min Modstand, da der som sagt efter min Mening ikke er nogen væsentlig Realitet i Forslaget. Noget lignende gælder det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) med flere andre Medlemmer. Dette samme Forslag blev allerede stillet til anden Behandling, og jeg udtalte mig da udførligt derom. Jeg udtalte, at jeg ansaa ikke Forslaget for at være nogen som helst Nødvendighed eller i Virkeligheden nogen Forandring af Lovforslaget. Jeg skal tilføje, at for saa vidt Forslaget maatte blive taget tilbage, og det skulde vise sig i det eventuelle Fællesudvalg, at der er særlig stærk Stemning for Forslaget, skal jeg ingen Indvending have imod det, da der efter min Mening kun ligger en meget ringe Realitet i det. Er Forslaget derimod forkastet af dette høje Ting, mener jeg, at saa vil der neppe kunne blive Spørgsmaal om at tage det op i Fællesudvalget.

Jeg kommer derefter til de Forslag, som ere fremsatte af det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) og flere andre ærede Medlemmer. Det ærede Medlem udtalte, at der ikke ved den hurtige Behandling af dette Lovforslag i dette Ting havde været levnet ham og hans Meningsfæller tilstrækkelig Tid til at gøre sig bekendte

med Lovforslaget og stille Ændringsforslag dertil. Jeg skal dertil sige, at det overraskede mig noget at høre, thi jeg er gaaet ud fra, at naar der i det andet Ting blev forelagt et Lovforslag angaaende et Æmne, som tidligere havde været Genstand for Forhandling her i Tinget, vilde alle de Medlemmer, som særlig interesserede sig for dette Æmne, straks gøre sig nøje bekendte med det i det andet Ting forelagte Forslag og nøje følge dets Gang, særlig de Medlemmer, der have været Ordførere ved tidligere Forhandlinger om det samme Æmne. Saaledes brugte jeg, førend jeg blev Minister, naar jeg var Ordfører i en eller anden Sag her i Tinget, den Skik, at jeg fulgte altid meget nøje med, hvad der passerede i det andet Ting, saaledes at jeg, saa snart det paagældende Lovforslag kom herved, straks var paa det rene med, hvad der skulde gøres ved det, og hvorledes den nærmere Behandling burde være. Imidlertid, naar det ærede Medlem ikke har haft tilstrækkelig Tid til at stille sine Ændringsforslag, er der intet at sige dertil, men det kan selvfølgelig ikke afholdes fra at behandle Forslaget videre for at søge i denne Samling at komme, som jeg ved flere Lejligheder har udtalt, til Klarhed over, hvorvidt en Reform af vor Retspleje under de nuværende Forhold kan gennemføres, eller om det er en Sag, som maa lægges hen til andre Tider. Under disse Omstændigheder forstaar jeg meget vel, at naar det ærede Medlem mener ikke at have haft tilstrækkelig Tid til at stille sine Ændringsforslag, saa ere de nærmest at opfatte som en Skitsering af de Veje, man kunde ønske at gaa, saaledes at den nærmere Udarbejdelse af disse Ændringsforslag og deres nærmere Indarbejdelse i Forslaget, hvis de bleve vedtagne, vilde være at foretage i Fællesudvalget, og det er der i og for sig ingen Indvending at gøre imod.

Jeg skal gaa de enkelte Ændringsforslag igennem. Det første søger at føre Spørgsmaalet om Behandlingen af Sø- og Handelsretssager tilbage til den Affattelse, Lovforslaget havde, da det forlod dette Ting i 1905. Men man kan jo ikke have glemt, at der ikke blot fra Sø- og Handelsretten, men ogsaa fra hele den ledende københavnske Handels- og Skibsrederstands Side er fremkommet Andragender om at bevare Sø- og Handelsretten. Da det ved nærmere Undersøgelse og Forhandling viste sig, at Sø- og Handelsretten meget vel kunde bevares uden at rokke ved Lovforslagets Principper, var det det, som skete-